

ANH VỀ TỪ THUNG LŨNG TỬ THẦN ASHAU

LT: Để ghi nhớ công lao và tinh thần hy sinh cao cả của các Chiến Sĩ Việt Nam Cộng Hòa, chúng tôi xin giới thiệu bài viết dưới đây trích trong Nguyệt San Bốn Phương/Lực Lượng Đặc Biệt năm 1969

o o o

Dáng người nhỏ, da đen sạm, 25 tuổi, độc thân, sinh tại Hà Tây, Quảng Ngãi, thuộc bộ lạc Hả, 8 tuổi lính, từ Bộ Binh qua Biệt Kích rồi Thám Kích Tiền Phong. Đó là những nét đầu tiên tôi ghi nhận nơi Đỉnh Đỏ, người toán phó Thám Kích/Lực Lượng Đặc Biệt, bị Cộng quân giam giữ suốt 45 ngày nhưng đã can đảm thoát vùng tử địa và hướng dẫn oanh kích sào huyệt Cộng quân gây tổn thất nặng nề cho địch.

Trong không khí yên lặng buổi ban mai đẹp trời, nơi chiếc ghế băng ngoài sân TTHQ/Delta, tôi được Đỉnh Đỏ kể lại quãng thời gian 45 ngày chung sống với Cộng quân trong thung lũng tử thần Ashau.

Cuộc đời thoải không mang tính cách phòng vãn, mà là một buổi trao đổi tâm tình cởi mở.

• Nhảy vào vùng tử địa.

Ashau nằm cách biên giới Lào Việt không đầy 10 cây số và cách thị trấn Huế trên 40 cây số về phía Tây.

Với địa thế núi rừng hiểm trở, mây mù bao phủ quanh năm, tiện đường chuyển vận quân và vũ khí của Cộng quân. Qua nhiều năm CSBV dùng nơi đây làm sào huyệt xuất phát những trận đánh phá nhiều tỉnh thuộc Vùng I Chiến Thuật, nơi Cộng quân cho là bất khả xâm phạm với địa thế lòng chảo, một tiền đồn và một phi trường bỏ hoang còn ghi dấu lại. Nhưng đối với các chiến sĩ Lực Lượng Đặc Biệt và BKQ thì danh từ 'vùng tử địa' hay 'bất khả xâm' cũng bị xóa bỏ. Chính nơi thung lũng tử thần này, tháng 3/68, các Chiến sĩ Tiểu Đoàn 91 Biệt Kích Dù đã phục kích phá tan đoàn xe Cộng quân gồm 8 chiếc chuyển vũ khí lương thực xâm nhập miền Nam. Đến nay trong khuôn khổ hành quân Delta vẫn còn nổi tiếp, các toán Delta và Thám Kích Tiền Phong luôn được tung vào hoạt động trong vùng rừng núi tử thần này.

Trưa ngày 2/4/69, một toán Thám Kịch Tiền Phong gồm : Toán Trưởng Nguyễn Văn Sơn, Toán Phó Đinh Đót và hai toán viên Lê Văn Bang cùng Đinh Đức, được trực thăng thả bằng thang giây xuống hoạt động tại vùng thung lũng Ashau. Bốn chiến sĩ được trang bị súng AK, y phục Kaki, đi dép râu, đầu trần giống như Cộng quân. Buổi trưa bầu trời quang đãng không có những lớp mây mù giăng phủ như thường ngày, nhưng khí rừng vẫn xông lên hơi lạnh ẩm ướt. Đứng dưới hố bom. Toán trưởng mở bản đồ để xác nhận lại vị trí và ra lệnh cả toán giống hướng Bắc 32 độ. Núi rừng âm u, tàn cây che kín chỉ để lọt xuống những khoảng nắng nhỏ, im lặng đến nỗi nghe rõ từng tiếng chim gõ mõ từ xa vọng lại và cả tiếng chân mình khua động lá rừng cùng hơi thở đồng đội. Ở đây núi đồi không cao lắm, chỉ dưới ngàn thước, nhưng đường đi chên vênh dốc và vướng mắc nhiều rễ cây rất khó di chuyển. Mồ hôi đã thấm lưng áo, nhỏ giọt từ trán xuống, bốn người dừng nghỉ. Rừng chiều xuống, những đám mây giăng trên đầu và sương rừng bắt đầu rơi lạnh. Sơn ra hiệu cho các bạn tiếp tục lên đường để tìm một vị trí an toàn nghỉ đêm. Màn đêm chụp xuống thật mau, xóa nhòa cảnh vật chung quanh. Bốn người dò dẫm đi gần nhau, vì chỉ một khúc quanh, một hốc núi, một gốc cây là lạc nhau. Sơn đứng lại và cả toán dừng theo.

- ‘Đêm nay nghỉ tạm trong hốc núi này !’.

Sơn ghé tai nói với Đinh Đót, anh gạt đầu đồng ý và cả toán dừng theo.

Đêm rừng huyền bí lạ. Bốn bề yên lặng nghe rõ tiếng côn trùng rên rĩ dưới cỏ, sương rơi trên lá. Những con đom đóm rừng bay vờ ma quái. Tiếng vỗ cánh của con chim say ngủ. Khí lạnh từ trong lòng đất và hang đá toát ra khiến mọi người rùng mình vội kéo tấm áo lạnh khoác vào người. Đêm đầu tiên dựa vào nhau mà ngủ cho ấm và dễ dễ liên lạc. Một người ôm súng canh chừng cho ba người ngủ. Cứ thế thay phiên nhau tới khi những tia nắng đầu tiên lọt qua khe đá dội xuống. Cả bọn tiếp tục lên đường. Cứ ngày đi đêm nghỉ băng qua nhiều đồi núi. Tới ngày thứ ba, cả toán đang đi bỗng trời xám dần, rừng cây lay động mạnh. Những cơn gió ào ào xoáy lốc giật lá cây trút xuống, những tia chớp loé lên kèm theo tiếng nổ vang động núi rừng. Con mưa đổ như trút nước. Bốn người nép mình vào hốc đá vẫn không tránh khỏi ướt sũng. Trận mưa dai dẳng kéo dài suốt đêm. Một đêm giấc ngủ chập chờn với những tiếng động âm âm của đất trời và núi rừng.

• Hai lần thoát chết trong gang tấc.

Sáng ngày 5/4/69, trận mưa đêm dứt hẳn, nhưng lá cây còn ướt sũng, thỉnh thoảng rừng mình trút nước dưới những cơn gió ào ào. Một dòng suối róc rách chảy đầu đây, cả toán tiếp tục lên đường. Đồi đồi thật vất vả, ướt và trơn trượt, phải níu vào rễ cây mà đi xuống. Đót dừng lại, chú ý đám cỏ thấp nghiêng rạp hai bên. Anh giơ tay chỉ một nhánh cây non mới bị bẻ gãy. Dấu người vừa đi qua gần đây, anh nhìn khả nghi lùm cây phía trước, đưa mắt ra hiệu đồng bạn thận trọng. Bỗng một tràng AK từ trên đồi dội xuống, Đót lăn mình vào hốc cây, ria một băng đáp trả. Rồi từng loạt đạn từ bốn phía thi nhau nổ giòn. Địch hình như phát giác được quân số phía toán. Tiếng đạn rít lên từng hồi, tiếng hô xung phong bắt sống, phá tan bầu khí yên tĩnh ban mai núi rừng. Bốn tay súng can đảm chống trả, nhưng không thể cầm chân địch từ bốn phía tràn lên. Vài tên gục ngã, tiếng rên bi thảm. Tiếng súng dưới chân đồi thưa dần, chúng tỏ địch đã cận kề. Phải mở một đường máu liều chết để thoát ra ngoài. Sơn ra hiệu dồn hỏa lực về phía trước để cầm chân địch. Bốn khẩu AK nổ

giòn. Cả toán lặn nhanh xuống đồi như những con sóc rừng. Từng loạt đạn vút theo. Hai tiếng hét phía sau: Bang và Đức trúng đạn chúi xuống, một loạt đạn bồi theo. Toán Trưởng Sơn và Toán Phó Đình Đó biết là hai toán viên đã bị hạ, nhưng không sao tiếp cứu nổi, vì những loạt đạn vẫn nối tiếp đuổi theo với tiếng hò hét phía sau. Sơn và Đỏ thoát xuống chân đồi, lẩn vào khu rừng kế cận. Tiếng súng xa dần... Nắng lên cao, nhưng hai người vẫn không dám dừng chân nghỉ, vì biết địch còn bám sát phía sau.

Gói cơm chiều hôm trước còn dở hai người chia nhau vừa đi vừa ăn. Đỏ hỏi Sơn:

- Bây giờ tính sao ?

- Chúng ta đã mất hai, còn hai lạc hướng không thể nào tiếp tục như kế hoạch đã định trước.

Máy truyền tin mất, phải tìm một vị trí dựng ‘pano’ báo hiệu phi cơ đến tiếp cứu.

Đó chỉ ngọn núi phía trước, hai người trực chỉ. Phải lên tới đỉnh núi trước khi trời tối mới hy vọng.

Ngọn núi trông xa sườn thoải thoải, nhưng tới gần dốc đứng, lên thật vất vả, vô ý một chút là trượt chân té xuống vực. Gần 5 giờ hai người mới lên tới đỉnh. Sương mù xuống lạnh, giăng giăng trên đỉnh che khuất ánh nắng chiều. Cố lắng nghe tiếng phi cơ từ xa vọng lại, nhưng im vắng bao phủ triền miên núi rừng. Hai người tháo ba lô lấy thức ăn. Gói cơm lạnh ngắt, mùi cá hộp tanh nồng nhưng cố nuốt. Thêm một ngụm cà phê, một điếu thuốc biết chừng nào! Nhưng giữa cảnh núi rừng này, tìm đâu ra. Sơn giơ ‘bi đông’ nước lên uống một ngụm, dòng nước chưa kịp trôi xuống cổ họng thì anh bị một viên đạn bắn trúng đầu gục xuống. Nhanh như cắt, Đỏ chụp lấy khẩu AK rĩa một loạt về phía tên Cộng quân vừa từ dưới bò lên. Tên địch chới với lặn xuống phía dưới. Đỏ vội giựt khẩu AK trên đùi Sơn rồi biến mất. Anh không kịp mang ba lô theo và biến vào sương chiều đang vây phủ núi rừng. Có tiếng nói lao xao phía trên. Anh nép mình vào hốc đá và thoáng nghĩ “đây là lần thứ hai mình phải bỏ đồng đội ở lại. Thế là mất ba, chỉ còn một mình, chắc khó thoát. Nhưng dù sao cũng phải cố gắng ra khỏi vùng này ngay trong đêm nay”.

Đỏ lẩn mò trong bóng đêm. Một hòn đá lặn dưới chân, một con đom đóm đêm cũng đủ làm anh giật mình. Thật là một đêm kinh hoàng nhất trong đời quân ngũ. Anh đã từng xông pha nguy hiểm nhiều lần, nhưng chưa bao giờ anh phải chiến đấu đơn độc như lần này, nói đúng hơn là anh phải tự bảo vệ cho mình.

Khi tiếng chim rừng hót vang anh mới biết trời đã sáng. Anh nhớ bao đạn đã tuột mất và khẩu AK đã bắn hết viên đạn cuối cùng. Thật là vô dụng mang theo thêm nặng, anh tìm một hốc đá vùi xuống và lấp lá cây lên. Giờ thì nhẹ nhõm, nhưng mạng sống đành trao cho số mệnh. Lúc này có thể gặp bất cứ ai bạn hay thù.

Người toán phó Thám Kịch cứ lằm lũi đi theo bóng mặt trời lên. Người mệt lả, bụng đói vì hết lương thực, mắt mờ đi, tay chân bủn rủn...

• 45 ngày sống với Cộng quân.

Buổi trưa, Đỏ dừng lại đang lấy tay vục nước uống từ một dòng suối chảy qua khe đá, bỗng có tiếng quát lớn phía sau :

- Giơ tay lên !

Như một cái máy, anh quay lại từ từ đứng lên giơ tay cao. Lúc này không còn thoát được nữa. Hai người mặc Kaki vàng cầm súng AK từ sau hốc đá nhảy vọt ra. Chúng

lục soát người anh thấy không tìm được gì quan trọng, liền bắt anh cởi bỏ quần áo, chỉ cho mặc chiếc quần cụt và dùng giầy trói tay quặt về phía sau.

Không đầy một phút sau, một toán chừng 20 tên kéo đến. Tất cả đều ăn mặc và trang bị giống như hai tên trước. Tên mang khẩu Colt Trung Cộng - chắc là cấp chỉ huy - lên tiếng hỏi :

- Bắt được có một tên hay sao ?

- Vâng chỉ có một tên thừa đồng chí ! Tên kia đã bị bắn chết trên núi, chỉ còn tên này trốn thoát.

Nghe tên kia trả lời, Đó biết là chúng đã cho một Trung đội theo sát Sơn và anh trong mấy ngày nay. Tên chỉ huy hỏi anh:

- Mà là lính Biệt Kích Mỹ ?

- Không, tôi là Biệt kích Việt Nam.

- Súng đạn đâu ?

- Tôi đánh mất tất cả.

- Tên mà và chức vụ ?

- Đinh Đó, toán phó Thám Kích.

Hỏi mấy câu vẫn tắt rồi hấn hắt hàm ra lệnh :

- Thôi giải hắn đi !

Toán người do tên chỉ huy hướng dẫn đi trước và Đinh Đó được bốn tên áp giải theo sau. Đoàn người theo đường mòn mà đi, hình như chúng đã thông thuộc với những lối đi quanh co này. Trưa hôm đó tới một căn nhà dùng làm trạm giao liên. Đây không có người ở, chỉ dùng làm chỗ dừng chân nghỉ ngơi. Cả bọn ăn cơm và một tên mang đến cho Đó một chén cơm với ít muối. Ăn xong chúng ngồi nói chuyện một lúc rồi tiếp tục lên đường. Khi trời vừa tối tới trạm giao liên thứ hai. Trạm này có chừng một trung đội đang đóng giữ. Sau khi trao đổi vài câu cùng trưởng trạm, chúng nghỉ đêm tại đây... Cứ như thế, tiếp tục ngày đi đêm nghỉ và tiến về hướng đông. Dọc đường anh để ý cứ hai trạm bỏ trống tới một trạm có người, mỗi trạm cách nhau từ 2 tới 3 cây số. Anh được biết trong câu chuyện chúng trao đổi: Đơn vị này thuộc Tiểu Đoàn 50 CSBV và chúng đang áp giải anh về Bộ Chỉ Huy Trung Đoàn.

Qua ngày thứ ba, anh được lãnh mỗi ngày nửa lon gạo và một gói muối nhỏ, trong khi chúng lãnh mỗi người 1 lon gạo kèm 1 gói đồ ăn khô. Giờ chúng để anh thong thả hơn vì đây là vùng hoạt động của chúng.

Ban ngày anh được cởi trói, tự nấu lấy cơm dưới sự giám sát của 4 tên. Đêm đến chúng trói lại và nằm cạnh để canh giữ....

Năm ngày qua đã tới Bộ Chỉ Huy Trung Đoàn của chúng. Nơi đây không một hàng chữ, không một cổng ra vào vì bốn phía đều trống trải. Năm dãy nhà mỗi dãy chừng 10 căn cách nhau từ 50 đến 100 mét. Nhà dựng sơ sài bằng cây, lợp lá rừng trông đã cũ. Anh thấy những người lính qua lại còn rất trẻ chừng 15,16 tới 21, 22 tuổi là nhiều. Đưa mặc quần áo, đưa cởi trần, tỏ ra rất thong thả. Có vài người chông nạng hay bó tay chân. Anh thoáng thấy có cả nữ cán bộ, nhưng không biết họ làm nhiệm vụ gì ở đây. Các cô mặc quần đen, áo nâu, chít khăn theo lối người miền Bắc. Nhưng một đặc điểm là bọn này người nào cũng gầy gò da vàng bủng. Anh đoán chừng đây là cơ sở hậu cần Trung đoàn. Những người qua lại đưa mắt tò mò nhìn anh rồi bỏ đi.

Một tên bước tới hỏi :

- Mày là lính ở đâu ?
- Lính Việt Nam Cộng Hòa.
- Đi lính có sướng không ?
- Không đến nỗi khổ cực.
- Quần áo và ăn uống thế nào ?
- Đầy đủ.
- Hút thuốc này ?

Tên cán bộ vừa nói vừa giơ điều thuốc cuộn theo lối đồng bào Thượng thường dùng.

- Không ! Tôi hút Salem.
- Ồ khá nhỉ !

Hắn thoáng lộ nụ cười với nét mặt nham hiểm và ra lệnh :

- Đưa vào khu 1, không cho tiếp xúc với Bộ đội.

Chúng dẫn anh vào phòng số 1 trong khu đầu tiên. Trong nhà không có giường chiếu, không bàn ghế, chỉ có bóng tối tràn ngập... Anh bị giam tại đây đúng 5 ngày. Chỉ được ra ngoài giờ ăn và lo vệ sinh cá nhân, có người đi theo giám sát. Đồ đã nghĩ đến cách trốn thoát, nhưng vì bị kiểm soát chặt chẽ và anh cũng chưa định ra vị trí nơi mình bị giam nên chưa thể quyết định được. Qua ngày thứ 6, chúng tiếp tục áp giải anh đi về hướng đông. Anh ngỡ ngàng không hiểu chúng đưa mình đi đâu...

Vào cuối tháng, cả trung đội tới trạm giao liên nằm dưới chân ngọn đồi và xa xa phía bên kia là một con sông chảy ngang qua. Trong khi dừng đợi anh đã nhận ra vị trí nơi đây. Cách một tháng trước anh đã bay qua vùng này khi Toán Thám Kịch của anh ngồi trên trực thăng tìm vị trí đổ quân. Đó là dòng sông chia đôi vùng ranh giới giữa Quốc Gia và Cộng Quân, thuộc quận Đức Dục, cách thị xã An Hòa chưa đầy 20 cây số. Trong những cuộc hành quân trước đây những toán Delta và Thám Kịch đã quen thuộc địa thế vùng này.

Một tia hy vọng loé trong đầu, anh phải tìm cách trốn thoát. Cần chờ thời gian thuận tiện và lúc địch sơ hở.

Đây là trạm tiếp liên, chúng chờ tiếp tế hơn 10 ngày. Vào một buổi sáng, chúng bắt anh đi vác gạo từ bờ sông về. Chắc gạo được chuyển từ vùng Quốc Gia vào đây. Được tiếp tế rồi chúng vẫn đóng lại chờ lệnh.

- Thoát vùng tử địa.

Trong những đêm nằm tại đây, Đinh Đổ để ý thấy bốn tên áp giải càng ngày càng tỏ ra không lưu tâm đến anh như trước. Nhiều lúc trông coi anh qua loa và đêm đến lại nằm cách xa. Hai tuần trôi qua. Vào một đêm tối trời, sau khi một tên trói anh lại và tìm một góc tối nằm ngủ. Anh giả vờ nhắm mắt, rồi một lát sau ngáy gồ. Về khuya, bốn bề im lặng chỉ còn nghe tiếng côn trùng và tiếng người thở đều đều. Anh mở rộng đôi mắt nhìn vào màn đêm, những bóng đen bất động. Bọn chúng đã ngủ say như chết. Đồ khê cựa mình trút bỏ sợi giây buộc tay lỏng lẻo. Anh tìm một cục đá ném về tên áp giải nằm gần, không có phản ứng gì. Anh từ từ bò về phía trước rất nhẹ và nín thở. Thoát chốc anh đã lẩn vào bóng đêm tiến về phía sông. Con sông không rộng lắm nên chỉ một lúc sau anh đã sang tới bờ bên kia. Thế là yên tâm, vì bên này vào vùng kiểm soát của Quốc Gia. Xa xa có ánh lửa, anh lăm lăm về phía đó. Một ngôi nhà nhỏ có tiếng từ trong vọng ra. Có cả tiếng radio. Anh cố gắng lắng nghe những bài ca và giọng nói quen thuộc Đài Quốc Gia. Anh vững tâm gõ cửa.

Tiếng bên trong hỏi vọng ra :

- Ai ngoài đó ?

- Thưa tôi.

- Tôi là ai ?

- Tôi đi lạc đường.

Tiếng dép lép xẹp, một người đàn ông chừng ngoài 40 ra mở cửa :

- Mời vào trong.

Ông đưa mắt nhìn bờ ngõ vì thấy người anh còn ướt và mặc độc nhất chiếc quần đùi. Anh vội lên tiếng :

- Thưa ông đây là đâu ?

- Vùng Quốc Gia kiểm soát.

- Có Quân đội...

- Không có lính bên kia, chỉ có Quân đội VNCH đóng thôi. Vậy anh là...?

- Thưa ông tôi là lính Cộng Hòa bị bắt, trốn thoát và đi lạc. Tôi đói ông có gì cho ăn...

- Được anh ngồi đợi đó.

Rồi ông xuống bếp lấy cơm và đồ ăn mang lên. Vì đói nên anh ăn rất ngon lành không cần khách sáo.

Anh rất cảm động về thái độ ông đối với mình :

- Chắc anh bị lính bên mặt trận bắt và tìm cách trốn ?

- Dạ vâng.

- Thế giờ anh định về đâu ?

- Tôi sẽ nhờ Chính quyền địa phương giúp trở về đơn vị ở Đức Dục, gần khu Kỹ Nghệ Nông Sơn.

- Thôi để trời sáng, tôi sẽ đưa anh lên trình diện Hội đồng xã, quận Đức Dục gần đây.

- Cám ơn ông nhiều.

Sáng sớm người đàn ông dẫn anh lên trình diện Hội đồng xã. May mắn dọc đường anh gặp một chiếc xe nhà binh, anh nhận ra ngay chiếc xe Toán Delta thường lên Quận. Xe dừng lại đưa anh về căn cứ hành quân Đức Dục.

Cấp chỉ huy và đồng đội rất ngỡ ngàng khi thấy anh trở về. Họ tưởng anh mất tích hay đã chết rồi. Đồng đội hân hoan bao quanh hỏi thăm sức khỏe và tin tức. Anh cảm động biết bao khi gặp lại mọi người trong tình huynh đệ nồng nàn đầm ấm.

• Người Chiến sĩ Thám Kịch Tiên Phong ghi công đầu.

Ngay trưa hôm ấy, Đinh Đố ngồi trên trực thăng cùng Thiếu tá Chỉ huy trưởng Trung Tâm Hành Quân Delta đi thám sát khu vực địch đóng quân anh đã ghi nhận đêm trước. Căn cứ địch đóng phía bên kia sông cách làng An Hòa chưa đầy 10 cây số, nằm dưới chân một ngọn đồi. Anh đã nhận ra vị trí. Chiếc HU 1B bay lượn vòng phía trên, rồi lao xuống thấp dần. Dấu vết Cộng quân được xác nhận. Một loạt AK phía dưới vọt lên, hai khẩu đại liên từ trên phi cơ đáp trả giòn vang.

Vài tiếng sau chiều hôm ấy 18/5/69, pháo binh ta đã nã vào vùng địch hàng trăm trái đạn. Tiếp theo là những phi vụ B52 oanh kích rung chuyển núi đồi... Chấn chấn những phi vụ oanh kích và trọng pháo đã gây cho địch tổn thất nặng nề. Đó cũng là nhờ công lao của :

- Toán Phó Đinh Đố.

- Người Chiến sĩ gan dạ Thám Kịch Tiên Phong, đã hai lần lọt vào tay Cộng quân (lần trước bị bắt giam 7 ngày trong cuộc hành quân Delta năm 1967, anh cũng trốn thoát)

- Một lần bị thương trong cuộc hành quân Tết Mậu Thân tại Nha Trang.

- Chính tay anh trong đời binh nghiệp đã hạ 30 tên Việt Cộng,

Nhưng anh đã san sẻ vinh dự cho đồng đội và chỉ nhận một số huy chương thật khiêm tốn gồm một Ngôi Sao Bạc - một Chiến Thương Bội Tinh, cùng một số tiền thưởng do Thiếu Tá Phan Văn Huân chỉ huy trưởng/Trung Tâm Hành Quân/Delta trao tặng trong dịp trốn thoát vừa qua.

Tôi nhìn huy hiệu anh mang trước ngực : Chiếc dù mở rộng phía trên đôi cánh chim đại bàng bạt gió, chiếc sọ người đầu tử thần cùng lưỡi lửa biểu hiệu lòng nhiệt thành quả cảm, ba tia sét tượng trưng 3 lối xâm nhập : Không - Thủy - Bộ và hàng chữ dưới cùng Thám Kịch Tiên Phong.

Anh nở một nụ cười tươi trong dáng điệu còn mỏi mệt vì đang thời gian nghỉ bồi dưỡng sức khỏe.

Tôi ghi nhớ câu anh nói khi chia tay tạm biệt :

- Nghỉ ngơi sau ít ngày phép, tôi sẽ trở về cùng đồng đội tiếp tục cuộc sống như cũ. Nghĩa là anh lại đi toán vô rừng, tiếp tục gian khổ và có thể lại bị bắt, thất lạc, mất tích hay ra đi vĩnh viễn... nhưng anh chấp nhận tất cả, vì cuộc sống của những Chiến sĩ Delta hay Thám Kịch Tiên Phong Lực Lượng Đặc Biệt luôn là thế. Huy hiệu Anh và các bạn mang trên ngực áo đã nói lên lòng quả cảm và sự hy sinh của tuổi trẻ dâng hiến cho Quê Hương Tổ Quốc.

Đình Văn Tiến Hùng

Phóng Viên Chiến Trường Đình Quân

(*) Ghi chú thêm của tác giả Đình Văn Tiến Hùng, bút hiệu Đình Quân.

- Và tại nơi đây hơn 1 năm sau, trên ngọn đồi Abia đã xảy ra trận chiến ác liệt giữa Quân đội Hoa Kỳ và Cộng Sản Bắc Việt kéo dài từ 1/7 đến 23/7/70, mà người Mỹ đã gọi là Ngọn đồi Thịt Băm (Hamburger Hill)

- Năm 1987, đạo diễn John Irvin đã dựng thành phim mang cùng tên.

Nguồn:https://groups.google.com/d/msgid/vbqgvn/CAAqdPnUK8UL1DdfZLeuyX6mT09X_6RzHjhmVv47N3DPA22JSHg%40mail.gmail.com.

www.vietnamvanhien.org

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10500 TÁC PHẨM